

Arrest

nr. 289 398 van 26 mei 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LENS
Moskoustraat 2
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 22 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. LENS en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Kameroense nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Pinyin etnie. U bent geboren op [...1993] in Ngusi, South-West region. Op jonge leeftijd verhuist uw gezin naar Bamenda, North-West Region. U heeft een supermarkt aan Ntarikom Market. U bent gehuwd en heeft drie kinderen.

In november 2016 begint de Engelstalige crisis nadat de advocaten en leerkrachten het werk neerleggen. Op 23 november neemt u in Bamenda deel aan een betoging. U wordt tijdens deze betoging opgepakt en naar een militair kamp in Bafut gebracht. U wordt drie dagen vastgehouden. Na drie dagen worden de personen met een identiteitskaart bij elkaar geroepen.

Jullie worden vrijgelaten onder voorwaarde dat jullie nooit meer iets ondernemen tegen de overheid. U toont uw identiteitskaart en wordt vrijgelaten.

In 2017 legt de Ambazonia afscheidingsbeweging spookstadacties op. De afscheidingsbeweging vraagt ook aan winkeliers een maandelijkse bevrijdingsbelasting te betalen. U betaalt deze belasting aangezien uw winkel in brand gestoken kan worden of u gedood kan worden als u dit niet doet.

Op 10 november 2018 worden uw moeder en uw echtgenote door de Ambazonia afscheidingsbeweging ontvoerd en naar Alabokam gebracht. U betaalt een losgeld, waarna zij vrijgelaten worden.

De autoriteiten komen te weten dat u de afscheidingsbeweging financiert en op 13 december 2018 wordt een arrestatiebevel uitgevaardigd. U wordt gearresteerd op 12 februari 2019. U wordt gedurende twee dagen ondervraagd, waarna u uw simkaart afgeeft. Het leger gebruikt uw telefoon om de afscheidingsbeweging in de val te lokken. Het leger weet enkele strijders te doden. Een bewaker die lid is van uw eigen stam krijgt medelijden met u. Wanneer u na 18 dagen detentie naar Yaoundé overgebracht wordt, helpt hij u te ontsnappen.

Na uw ontsnapping gaat u naar uw neef M.M. in Douala. U verblijft bij hem tot aan uw vertrek uit Kameroen. U vertelt uw neef wat er gebeurd is. Op 13 maart 2019 verschijnt er een artikel over uw ontsnapping in een krant.

Op 20 maart verjaart uw neef. Hij heeft enkele vrienden thuis uitgenodigd. Wanneer het feest aan de gang is, blijft u in een kamer apart. Aangezien er nogal veel lawaai gemaakt wordt, komt de politie naar de woning van uw neef. Enkele aanwezigen – waaronder uzelf - worden in de politiewagen geplaatst, maar uw neef weet de situatie te sussen en iedereen mag beschikken. Uw neef begint hierna met de organisatie van uw vertrek uit Kameroen.

Na uw ontsnapping wordt uw vrouw gearresteerd door het leger op 1 april 2019. Zij wordt drie dagen vastgehouden opdat zij zou vertellen waar u zich bevindt. Na haar vrijlating zegt u haar naar het dorp Pinyin te gaan. Uw moeder, uw vrouw en uw drie kinderen verblijven sindsdien in Pinyin.

De Ambazonia afscheidingsbeweging wilt wraak nemen en in juni 2019 wordt uw broer ontvoerd wanneer ze u in uw supermarkt komen zoeken. U heeft geen nieuws over uw broer.

U verkrijgt via de Franse ambassade te Douala een Schengenvisum. Op 14 mei 2019 verlaat u Kameroen. U reist met het vliegtuig naar Slovenië. U reist verder via Italië naar België. U komt op 21 mei 2019 aan in België. Op 25 juni 2019 dient u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een Kameroense identiteitskaart, een arrestatiebevel (dd. 13/12/2018), een foto van een manifestatie, foto's van uw vrouw en moeder en een exemplaar van de krant The Herald Tribune (dd. 13/03/2019).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaart voor het CGVS dat u in november 2016 tijdens een manifestatie werd opgepakt door het leger en drie dagen werd vastgehouden in een militair kamp te Bafut (notities CGVS, p. 20-21).

Uit uw verklaringen blijkt dat u vrijgelaten werd met de voorwaarde dat u niets meer tegen de overheid mocht ondernemen (notities CGVS, p. 23). Gevraagd of u na uw vrijlating nog iets hoorde over deze detentie, blijkt dat u er wel nog met G. - iemand uit uw wijk die tijdens dezelfde demonstratie opgepakt werd (notities CGVS, p. 22) – over gesproken heeft, maar verder hoorde u er niets over. Ook blijkt uit het geheel aan uw verklaringen voor het CGVS niet dat u op een ander moment aangesproken werd over deze detentie. Bovendien verklaart u meermaals dat u enkel deelgenomen heeft aan één betoging, nl. in november 2016 (notities CGVS, p. 20 + p. 23). Gelet op deze vaststellingen, maakt u **de actualiteit voor een vrees omwille van een detentie van 3 dagen na afloop van een demonstratie in november 2016 niet aannemelijk.**

Bovendien verkreeg u in december 2017 nog een paspoort. Immers, uit de beschikbare informatie blijkt dat u een paspoort verkreeg dat geldig is tot en met 7 december 2022 en dat een Kameroens paspoort een geldigheidsduur van 5 jaar heeft (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Bovendien verklaart u dat u zelf naar Yaoundé ging om uw paspoort aan te vragen en dat er alleen gevraagd werd naar identiteitsdocumenten (notities CGVS, p. 17), maar dat er geen andere vragen gesteld werden. **Het toont alvast aan dat u eind 2017 geen vervolging te vrezen had vanwege de Kameroense autoriteiten.**

De door u neergelegde foto van een manifestatie kan dit niet wijzigen.

Gelet op deze vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk dat u door de Kameroense autoriteiten gevisieerd wordt omwille van uw deelname aan een manifestatie in november 2016.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u op 12 februari 2019 gearresteerd werd door de Kameroense autoriteiten omdat u de Ambazonia afscheidingsbeweging zou financieren (notities CGVS, p. 20 + p. 26) aangezien u een maandelijks bevrijdingsbelasting betaalde aan de afscheidingsbeweging en u een losgeld betaalde toen uw moeder en echtgenote ontvoerd werden.

Gevraagd hoe de autoriteiten ontdekten dat u geld betaalde aan de afscheidingsbeweging, verklaart u dat niet te weten, maar dat ze alleen zeiden dat ze een “lang spoor” hadden gevonden (notities CGVS, p. 26-27). Echter, aangaande de gelden die u beweerdelijk betaalde aan de afscheidingsbeweging in de vorm van een bevrijdingsbelasting (notities CGVS, p. 20) of als losgeld voor uw vrouw en moeder (notities CGVS, p. 25), dient vooreerst al opgemerkt te worden dat uit beschikbare informatie **niet blijkt dat burgers die afgeperst worden door de afscheidingsbewegingen systematisch afgeperst worden, noch dat zij systematisch door de autoriteiten aangepakt worden omwille van deze afpersing** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Aangaande uw arrestatie verklaart u verder dat u een arrestatiebevel getoond werd (notities CGVS, p. 27), welk u eveneens neerlegt in het kader van de huidige procedure. **Dit arrestatiebevel werd echter op 13 december 2018 uitgevaardigd, hoewel u pas in februari 2019 gearresteerd werd** (notities CGVS, p. 20 + p. 24 + p. 26). Het is weinig waarschijnlijk dat de autoriteiten bijna drie maanden wachten om iemand te arresteren die zij verdenken van o.m. het “oproepen tot geweld, afscheiding en rebellie” (arrestatiebevel beschikbaar in de groene map, doc. 2), te meer daar u gewoon in uw winkel opgepakt kon worden (notities CGVS, p. 27). **Bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen dat u door de autoriteiten gearresteerd werd voor het oproepen tot geweld, afscheiding en rebellie**, maar verklaart u enkel dat u gearresteerd werd omdat u de afscheidingsbeweging financierde (notities CGVS, p. 26-27). Uw verklaringen stroken niet met het arrestatiebevel dat u neerlegt. Bovendien is een dergelijk document eenvoudig op te stellen.

U tracht eveneens uw arrestatie in februari 2019 te onderbouwen aan de hand van een krantenartikel dat in The Herald Tribune gepubliceerd werd op 13 maart 2019. U legt hierbij de volledige editie van The Herald Tribune neer (beschikbaar in de groene map in uw administratieve dossier, doc. 5). Aangaande dit artikel wordt eerst opgemerkt dat het slechts een **betrekkelijke bewijswaarde** heeft en op zich geen bewijs vormt dat de er in aangehaalde feiten waarachtig zijn. Verder blijkt uit informatie dat **journalisten in Kameroen regelmatig omgekocht worden om ter betaling artikels in de Kameroense media te laten verschijnen** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Bovendien blijkt uit nazicht van de door u neergelegde krant niet alleen dat **de pagina waar het bewuste artikel staat groter is dan de andere bladen van deze krant, maar ook dat het vermelde e-mailadres op deze pagina geen e-mailadres betreft**. Bovendien werd dit bewuste artikel door geen andere media overgenomen, noch konden andere nieuwsartikels over uw persoon teruggevonden worden via de

zoekmachine google.be (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Gelet op deze vaststellingen, deinst u er niet voor terug om de Belgische asielinstanties om de tuin te leiden met een vals krantenartikel om de door u aangehaalde vrees voor vervolging te onderbouwen. De geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees voor vervolging wordt hierdoor grondig aangetast.

Aangaande uw verblijf in Douala na uw ontsnapping, verklaart u dat u zo'n twee maanden bij uw neef verbleef (notities CGVS, p. 9) voor u Kameroen verliet. Gevraagd wat u uw neef vertelde toen u bij hem aankwam, verklaart u hem alles verteld te hebben over uw arrestatie en dat u geholpen werd door iemand van jullie stam (notities CGVS, p. 32). Gevraagd of hij u advies gaf op dat moment, verklaart u dat hij u enkel zei voorzichtig te zijn en dat u niet moest rondwandelen. **U hield zich dan ook verborgen in het huis van uw neef** (notities CGVS, p. 9), en kwam alleen buiten om naar de ambassade te gaan. **Aangaande het verjaardagsfeest van uw neef, verklaart u dat het plaats had op 20 maart (notities CGVS, p. 32-34) en dat jullie hadden afgesproken dat u in een kamer zou blijven omdat er al een krantenartikel over uw ontsnapping gepubliceerd was en als iemand u zag, kon hij de politie verwittigen.** Gevraagd naar de arrestatie op het feestje, verklaart u nogmaals dat **de politie kwam omwille van het lawaai. U gaat verder door te stellen dat de politie "iedereen kwam arresteren"** en dat uw neef het met de agenten kon regelen dat niemand meegenomen werd. Uit uw verklaringen blijkt aldus dat de politie u niet kwam zoeken bij uw neef en dat u ook gewon met de andere aanwezigen werd vrijgelaten, wat opnieuw aantoonst dat u – ondanks een **beweerd** artikel in de krant dat u gezocht werd – niet gevisieerd werd door de Kameroense autoriteiten.

U verklaart verder dat uw vrouw na uw ontsnapping, in april 2019, gearresteerd werd (notities CGVS, p. 30-31) omdat zij wel informatie moest hebben over uw verblijfplaats. Uw echtgenote werd drie dagen vastgehouden, waarna zij vrijgelaten werd. Gevraagd of uw vrouw naderhand nog iets vernomen had hierover, antwoordt u ontkennend, maar u vertelde haar naar het dorp (Pinyin) te gaan. Uit uw verklaringen omtrent uw contacten met uw vrouw, blijkt evenmin dat zij hier nog iets over vernomen heeft (zie supra). **Hoewel u verklaart dat u reeds in april 2019 aan uw vrouw vertelde dat zij naar Pinyin moest gaan en dat zij ook daadwerkelijk sinds april 2019 in Pinyin verblijft (notities CGVS, p. 11), verklaart u voor de DVZ dat zij nog in de stad Bamenda verblijft (Verklaring DVZ, dd. 30/08/2019, vraag 15a). U legt aldus tegenstrijdige verklaringen af over de verblijfplaats van uw echtgenote na haar vrijlating. Gelet op deze vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk dat uw vrouw na uw ontsnapping enkele dagen opgepakt werd door de Kameroense autoriteiten.**

Bovendien zijn uw verklaringen omtrent de huidige situatie van uw gezin in Pinyin niet consistent. Immers, hoewel u aanvankelijk merkwaardig genoeg verklaart dat Pinyin veilig is voor uw gezin (notities CGVS, p. 11-12), wijzigt u dit wanneer de interviewer ingaat op de situatie van uw gezin in Pinyin en verklaart u dat het leger er wel komt om mensen te doden. Uw initiële bewering dat Pinyin veilig zou (geweest) zijn voor uw gezin toont de ondoorleefdheid van uw verklaringen aan.

U toont eveneens een grote desinteresse in uw eigen persoonlijke situatie. Immers, gevraagd hoe u weet dat ze u nu, zo'n 3 jaar na uw vertrek uit Kameroen, nog zoeken, verklaart u **niet te weten of ze vandaag nog naar u zoeken, maar is het wel waarschijnlijk** dat ze u nog aan het zoeken zijn (notities CGVS, p. 35). U verwijst hieromtrent naar andere personen die gearresteerd werden, maar legt geen verklaringen af dat u op enigerlei wijze nieuwe feiten vernomen heeft. U verklaart evenmin aan uw diverse familieleden in Kameroen naar een stand van zaken gevraagd te hebben over de gebeurtenissen die leidden tot uw vertrek uit uw land van herkomst. Opgemerkt dat u een zus in Bamenda en een neef in Douala heeft en nogmaals gevraagd hoe u zeker weet dat ze u vandaag nog zoeken, verwijst u immers enkel naar het krantenartikel dat in maart 2019 gepubliceerd werd – welk geen bewijswaarde heeft (zie supra) – en dat iemand u "kan" herkennen en dat de politie u "kan" zoeken en vasthouden. **Uw grote desinteresse in uw actuele situatie tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw vrees voor vervolging nog verder aan.**

Gelet op deze vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk dat u door de Kameroense autoriteiten gevisieerd wordt.

U verklaart verder dat uw broer K. door de Ambazonia afscheidingsbeweging ontvoerd werd toen zij u kwamen zoeken (notities CGVS, p. 13), omdat enkele separatisten gedood werden toen het leger via uw telefoon contact legde (notities CGVS, p. 20 + p. 34).

Gelet op het voorgaande maakt u het echter niet aannemelijk dat de Kameroense autoriteiten via u contact gelegd hebben met de afscheidingsbeweging. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u door de afscheidingsbeweging geviseerd wordt reeds grondig aan.

*U verklaart voor het CGVS dat uw broer K. in juni 2019 ontvoerd werd (notities CGVS, p. 13 + p. 34) en dat u dit diezelfde maand nog vernam van uw vrouw (notities CGVS, p. 35). U heeft sindsdien niets meer over uw broer vernomen en jullie weten ook niet waar hij is (notities CGVS, p. 13). Echter, in het kader van uw Dublin-interview verklaarde u voor de DVZ dat uw broer nog in **Bamenda** was (Verklaring DVZ dd. 30/08/2019, vraag 17). Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder fundamenteel aan.*

Verder blijkt evenmin uit de contacten met uw familie in Kameroen dat u gezocht wordt door de afscheidingsbeweging (zie supra).

Bovendien, gevraagd of u in Douala kan gaan wonen, verklaart u dat het niet kan omwille van uw ontsnapping van de militairen (notities CGVS, p. 15-16) – wat dus niet aannemelijk bevonden wordt – , maar legt u op geen enkele manier verklaringen af dat u evenmin in Douala kan gaan wonen omwille van de afscheidingsbeweging. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen dat u door de afscheidingsbeweging gezocht wordt grondig aan. Desondanks toch gevraagd hoe de afscheidingsbeweging u in Douala zal vinden, verklaart u heel algemeen dat ze gewoon naar Douala komen, dat het normale personen zijn en dat ze u in Douala “kunnen” zien (notities CGVS, p. 35-36). Gevraagd hoe u weet dat zij u in Douala zullen vinden of iets aandoen, verklaart u niet in Douala te kunnen blijven “als” u in contact komt met hen en dat er ook Amba’s zijn die contact hebben met hun collega’s in Bamenda, waarna zij “kunnen” zeggen dat u daar bent en dan “kunnen” ze u ook ontvoeren. U blijft uitermate hypothetisch, vaag en oppervlakkig wanneer gepolst wordt naar uw vrees voor de afscheidingsbeweging wanneer u zich in Douala zou vestigen.

Gelet op deze vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk dat u door de afscheidingsbeweging geviseerd wordt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

*Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus “Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire.”** dd. 19 november 2021, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_crise_anglophone_-_situation_securitaire_20211119.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict** dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio’s North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.*

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala, Littoral Region, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in **de Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze vaak in precare omstandigheden leven. De Engelstalige IDP's genieten er echter wel degelijk hulp en sympathie vanwege de Franstalige gastgemeenschap. Er is geen sprake van spanningen tussen de twee gemeenschappen. De geraadpleegde bronnen geven voorts hoofdzakelijk aan dat Engelstalige IDP's geen gerichte discriminatie ondervinden vanwege de autoriteiten, louter omwille van het feit dat ze Engelstalig zijn. Er vinden nog altijd razzia's plaats binnen de Engelstalige gemeenschap in Franstalig Kameroen, maar het aantal is aanzienlijk gedaald in 2021. Sommige IDP's worden gearresteerd met de bedoeling hen te intimideren of geld af te persen. Uit het geheel van de informatie blijkt echter nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala, Littoral Region. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Douala vestigt.

Zo blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat u als **verkoper in een supermarkt en als chauffeur van een motorfiets** gewerkt heeft (notities CGVS, p. 4-5). U heeft eveneens gewerkt als **logistiek medewerker** (notities CGVS, p. 19). U heeft eveneens **hoger middelbaar onderwijs gevolgd** (notities CGVS, p. 4) en ging zelf naar de ambassade om een reisvisum aan te vragen (notities CGVS, p. 16). U verklaarde voor de DVZ zelf uw reis (naar Europa) georganiseerd en betaald te hebben (verklaring DVZ, dd. 30/08/2019, vraag nr. 36). Deze vaststellingen wijzen op een mate van zelfredzaamheid die doet veronderstellen dat u zich in een ander deel van het land waar u de nationaliteit van draagt kan vestigen. Bovendien bent u in staat om zich in Europa te vestigen zonder dat u er over een familiaal netwerk beschikt (Verklaring DVZ, vraag 19-21). Verder heeft u een neef in Douala, bij wie u al enkele maanden verbleef voor uw vertrek (notities CGVS, p. 30), waardoor u aantoont in Douala over een contactpersoon te beschikken. Bovendien verklaart u voor het CGVS dat u reeds voor uw vertrek uit Kameroen wist dat uw echtgenote, uw kinderen en uw moeder naar het dorp Pinyin gegaan waren (zie supra), doch verklaart u voor de DVZ dat zij nog in Bamenda verblijven. U legt eveneens inconsistente verklaringen af aangaande uw broer K. die beweerdelijk door de afscheidingsbeweging ontvoerd werd. U geeft geen zicht op de reële actuele verblijfplaatsen van uw directe familie.

Gevraagd of u zich ergens anders in Kameroen kan vestigen, legt u enkel verklaringen af waaruit blijkt dat u er niet kan gaan wonen omdat u gezocht wordt door de autoriteiten na uw ontsnapping (notities CGVS, p. 15-16) – wat u niet aannemelijk heeft weten te maken. U blijft eveneens uitermate vaag en oppervlakkig aangaande uw vrees voor de afscheidingsbeweging en maakt het niet aannemelijk dat u door de afscheidingsbeweging gezocht wordt.

Voor de volledigheid wordt nog opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. Bovendien maakt u het niet aannemelijk dat u zelf gevisieerd wordt door de autoriteiten (zie supra).

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Douala, Littoral Region, in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

In het kader van deze procedure legt u een **Kameroense identiteitskaart, een foto van een manifestatie en foto's van uw vrouw en moeder** tijdens hun ontvoering door de afscheidingsbeweging neer. Deze kunnen het voorgaande niet wijzigen.

De editie van The Herald Tribune en het arrestatiebevel werden hierboven reeds besproken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 01/09/2022. Aangaande de door u gepostuleerde opmerkingen moet opgemerkt worden dat deze louter verklaringen trachten te duiden/nuanceren en extra (weinig relevante) informatie toevoegen, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van “artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, artikels 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna “en uit de schending van artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 48/6 §5 van de vreemdelingenwet, artikel 17 §2 van de Koninklijk besluit tot regeling van de werking van, de rechtspleging voor het Commissariaat generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2013, artikel 47 van de Handvest van De Grondrechten van de Europese Unie, artikel 6 en 13 van de EVRM, en de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“[...]

1. TOEKENNING VAN DE VLUCHTELINGENSTATUS

Met oog op het Verdrag van Genève heeft verzoeker ernstige vervolgingen ondergaan in zijn land van herkomst. De vervolgingen hebben plaats gevonden in een context van gewelddadige conflicten in Kameroen en onveiligheid in de Engelstalige regio.

Verzoeker is Engelstalig. Hij is afkomstig uit de zuidwestelijke regio van Kameroen.

Verzoeker werd samen met zijn vrouw en moeder als “ door de separatistische vechters beschouwd. Zij hebben ook hem meermaals geïntimideerd. Dit, omdat ze werd en beschuldigd van collaboratie met de regering en niet separatist te zijn (wanneer ze de Ambazonia National Anthem niet kende).

Verzoeker werd ook meermaals verdachte met separatistische te zijn door de overheidstroepen. Hij heeft trouwens gedurende zijn interview op het CGVS verteld dat de overheid hem gearresteerde omdat ze zieden dat verzoeker de Ambazonia strijders financieel steunde en dat het betekende dat hij tegen de overheid was.

Deze beschuldigingen kwamen voort uit het feit dat verzoeker een belasting moest betalen aan de Ambazonia en omdat hij geld naar de Ambazonia stuurde voor de vrijlating van zijn moeder en vrouw.

Omwille van deze constant discriminerende interacties, verzoeker werd tweemaal gearresteerd zijn vrouw en moeder eenmaal en zijn broer verdween. We zullen terugkomen op de gegrondheid van deze arrestaties en de foltering en het geweld die hebben plaatsgevonden.

Bij zijn tweede arrestatie door de Kameroense autoriteiten kon verzoeker ontsnappen en verborg hij zich in Douala bij een neef. Verzoeker durfde niet meer het appartement te verlaten. Hij bevond zich in zeer precarie levensomstandigheden als direct gevolg van discriminatie. Hij werd gezocht door zowel de autoriteiten als de Ambazonia strijders.

Volgens UNHCR is dit soort van discriminatie zo ernstig dat deze feiten als vervolgingsfeiten moeten worden beschouwd: [...]

Verzoeker werd dus omwille van zijn afkomst het slachtoffer van daden zo ernstig van aard of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens en verschillende maatregelen waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen.

Verzoeker riskeert eerts vervolging wegens zijn lidmaatschap van de Engelstalige Kameroense sociale groep Artikel 48/3, §4, d) van de vreemdelingenwet bepaalt: [...]

Volgens een rapport van Human Rights Watch van februari 2022 lopen Engelstalige Kameroenezen inderdaad een serieuze risico door de autoriteiten te worden vervolgd. Dit recent rapport is verhelderend voor verzoekers situatie.

Bovendien strekt de dreiging zich uit tot het hele land: [...]

Verzoeker loopt bovendien het risico te worden vervolgd wegens zijn politieke inzet voor de onafhankelijkheid van het Engelstalige regio van Kameroen. Artikel 48/3, §4, e) van de vreemdelingenwet bepaalt: [...]

Ook volgens het HRW rapport van februari 2022 [...]

Er dient te worden opgemerkt dat [...]

Het feit dat verzoeker werd beschuldigd van politieke overtuigingen te hebben hoewel hij deze politieke overtuigingen niet in de werkelijkheid heeft is dus niet pertinent. Deze omstandigheid verandert niets aan het feit dat de vervolgingsfeiten gebonden zijn aan de Geneefse Conventie.

Verzoeker vreest te worden beschouwd als Ambazonia strijder door de Kameroense bevolking en overheid en als verrader door de separatistische vechters, en door hen, voor deze redenen te worden vervolgd in de zin van artikel 48/3 §2 van de vreemdelingenwet.

Hij vreest te worden vervolgd door de separatistische vechters en de Kameroense bevolking, in de vorm van daden van lichamelijk of geestelijk geweld, of een samenstel van verschillende maatregelen waaronder mensenrechtenschendingen.

Hij vreest te worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten, in de vorm van daden van lichamelijk of geestelijk geweld, of wettelijke, administratieve, politieke en/of gerechtelijke maatregelen die op zichzelf discriminerend zijn of op discriminerende wijze worden uitgevoerd, onevenredige of discriminerende vervolging of bestraffing, en ontneming van de toegang tot rechtsmiddelen, waardoor een onevenredig zware of discriminerende straf wordt opgelegd, in de zin van Artikel 48/3 §2 van de vreemdelingenwet.

Op deze grond heeft verzoeker een nood aan een internationale bescherming in de zin van het Verdrag van Genève wegens vervolgingen en bedreigingen die hij in Kameroen heeft verdragen.

Het feit dat verzoeker Engelstalig is en uit het zuidwesten komt, en dat hij en andere leden van zijn familie al slachtoffer zijn geweest van verschillende gewelddadige arrestaties wordt in de bestreden beschikking niet betwist, hetgeen op zich de verlening van de vluchtelingenstatus zou moeten rechtvaardigen!

2. ANTWOORDEN OP DE DOOR DE VERWERENDE PARTIJ AANGEVOERDE GRIEVEN

2.1. Aangaande de arrestatie door het leger in november 2016 tijdens een manifestatie.

Het CGVS beschouwt dat de actualiteit voor een vrees omwille van een detentie van 3 dagen na afloop van een demonstratie in november 2016 niet aannemelijk is. Ook omdat verzoeker in december 2017 een paspoort verkreeg is het CGVS van mening dat het alvast aantoonde dat hij eind 2017 geen vervolging te vrezen had vanwege de Kameroense autoriteiten.

Verzoeker is het niet eens met de analyse van het CGVS.

Om te beginnen wenst verzoeker te benadrukken dat het feit dat hij nadien een paspoort heeft kunnen verkrijgen zonder problemen met de autoriteiten, niet kan volstaan om zijn detentie en de bedreigingen die hij na de demonstratie heeft ontvangen, in diskrediet te brengen.

Verzoeker heeft tijdens zijn verhoor immers benadrukt dat hij na zijn detentie niet noodzakelijk het doelwit van zijn autoriteiten was. Zij hadden hem alleen krachtig bedreigd en gewaarschuwd dat een toekomstige arrestatie wegens acties tegen de Kameroense regering tot ernstige problemen zou kunnen leiden (p. 23) [...]

Het was dus alleen bedreiging en intimidatie. Dit rechtvaardigt dat de aanvrager in 2017 zonder problemen een paspoort kon verkrijgen.

2.2 Aangaande de arrestatie op 12 februari 2019 door de Kameroense autoriteiten omdat verzoeker de Ambazonia afscheidsbeweging zou financieren aangezien hij een maandelijks bevrijdingsbelasting

betaalde aan de afscheidingsbeweging en een losgeld betaalde toen zijn moeder en echtgenote ontvoerd werden.

2.2.1 Het CGVS merkt op dat uit beschikbare informatie niet blijkt dat burgers die afgeperst worden door de afscheidingsbeweging systematisch afgeperst worden, noch dat zij systematisch door de autoriteiten aangepakt worden omwille van deze afpersing.

Verzoeker vindt de analyse door de wederpartij te subjectief.

Hij is van mening dat het CGVS niet met al zijn verklaringen rekening houdt om een standpunt in te nemen.

Het CGVS vergelijkt verzoeker met een ander burger die afgeperst wordt door de afscheidingsbewegingen

Dat is echter een onjuiste analyse van verzoekers verklaringen. Hij legde namelijk uit dat hij in 2016 was gearresteerd, dat de autoriteiten de gegevens van zijn identiteitskaart hadden afgenomen en dat zij hem hadden bedreigd zich niet meer zo gedragen dat het een mogelijke collaboratie met de separatisten suggereert.

Zoals hierboven reeds is uiteengezet, werd verzoeker niet persoonlijk gezocht door de autoriteiten, maar stond hij na zijn aanhouding in 2016 duidelijk onder voortdurend toezicht. De autoriteiten hielden hem in de gaten. De kleinste misstap van verzoeker kon leiden tot problemen. In dit licht kan redelijkerwijs worden aangenomen dat verzoekers geldtransfers naar de Ambazonia strijders de aandacht van de autoriteiten hebben getrokken.

Hij heeft het trouwens zo uitgedrukt tijdens zijn hoorzitting: (p. 26) [...]

2.2.2 Volgens het CGVS is het weinig waarschijnlijk dat de autoriteiten bijna drie maanden wachten om iemand te arresteren die zij verdenken van o.m. het "oproepen tot geweld, afscheiding en rebellie". Ook is het CGVS van mening dat het nergens uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij door de autoriteiten gearresteerd werd om deze redenen maar dat verzoeker alleen heeft verklaard gearresteerd te zijn omdat hij afscheidingsbeweging financierde.

Opnieuw betreurt verzoeker de overhaaste analyse van het CGVS.

Volgens hem is het, gelet op de politieke context in Kameroen niet onredelijk dat tussen het arrestatiebevel en de aanhouding drie maanden verlopen. Hij legt uit dat veel mensen om deze redenen permanent en systematisch worden gezocht door de autoriteiten.

Bovendien heeft verzoeker een arrestatiebevel neergelegd, dat door de tegenpartij niet is betwist. Het geloofwaardige karakter van dit arrestatiebevel bewijst dat de verklaringen van verzoeker en de twee arrestaties des te serieuzer moeten worden genomen. Dit zijn bijkomende aanwijzingen die de realiteit van de vervolging die de verzoeker riskeert indien hij terugkeert, nog versterken.

Ten slotte kan verzoeker het standpunt van het CGVS dat de financiering van de separatistische partij niet vergelijkbaar is met verdachten van "oproepen tot oproepen tot geweld, afscheiding en rebellie niet ondersteunen.

Het is duidelijk dat, gezien de uiterst gespannen politieke context in Kameroen, dergelijke beschuldigingen zonder twijfel worden geassimileerd.

2.2.3 Het valt dan ook te betreuren dat het CGVS eenvoudigweg concludeert dat deze detentie niet leidt tot een actuele vrees van verzoeker voor zijn autoriteiten, zonder de realiteit, de ernst en het geweld waarmee deze detentie is uitgevoerd te analyseren.

Er moet echter worden opgemerkt dat verzoeker zeer gedetailleerd en nauwkeurig was over de omstandigheden van zijn detentie die door het CGVS trouwen s niet in twijfel wordt getrokken (NP O p. 27 28): [...]

Verzoeker is zeer geloofwaardig over deze detentie zoals hij het ook was voor zijn eerste detentie in 2016 (p. 22 23). Bovendien trekt het CGVS in zijn beslissing de waarachtigheid van deze twee detenties niet in twijfel.

Gelet op de waarheid van deze gewelddadige detenties zijn dit ernstige aanwijzingen en van de vervolging en die verzoeker in zijn land heeft ondergaan omdat hij tot de Engelstalige gemeenschap van Kameroen behoort, en rechtvaardigt dit de toekenning van internationale bescherming.

Wij betreuren dat het CGVS deze twee detenties niet grondiger heeft geanalyseerd, hoewel dit centraal staat in het verhaal van verzoeker.

Om al deze redenen moet en de grieven van het CGVS worden verworpen.

2.3. Aangaande het krantenartikel die verzoeker heeft neergelegd van "The Herald Tribune"

Het CGVS merkt op dat het slechts een betrekkelijke bewijswaarde heeft en op zich geen bewijs vormt dat de er ingehaalde feiten waarachtig zijn.

In dit verband betreurt verzoeker de bijzonder strenge beoordeling van het CGVS.

Hij is van oordeel dat de argumenten van het CGVS om de authenticiteit van dit krantenartikel in twijfel te trekken onvoldoende en veel te subjectief zijn.

Verzoeker bevestigt en verzekert dat deze krant het originele en authentieke uittreksel is en dat er geen veranderingen in zijn aangebracht. Hij verwijst in dit verband naar het standpunt van uw Raad, en nodigt u uit de originele papieren versie van de krant te analyseren, die volgens hem geen twijfel doet bestaan over de waarachtigheid ervan.

Anders dan de verwerende partij suggereert, zijn deze feiten ernstig. Ze vormen een vervolging. Verzoeker vraagt u Raad te bevestigen dat de geloofwaardigheid van de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolgingen door dit krantenartikel niet wordt aangetast in tegendeel.

2.4. Aangaande het verblijf van de vrouw van verzoeker in Pinyin na haar arrestatie in april 2019.

Het CGVS stelt vast dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over de verblijfplaats van zijn echtgenoot na haar vrijlating. Gelet op deze vaststellingen, maakt verzoeker niet aannemelijk dat zijn vrouw enkele dagen werd opgepakt door de Kameroense autoriteiten.

Dit is geen tegenstrijdigheid, volgens verzoeker.

Als hij op het CGVS heeft verteld dat zijn vrouw in Pinyin woont en voor de DVZ heeft gezegd dat zij in Bamenda woont, is dat omdat in het huidige taalgebruik in Kameroen, om de regio Noord Oost aan te duiden, de naam Bamenda wordt gebruikt en om de regio Zuid West aan te duiden, de stad Buea wordt aangeduid.

Het was de plicht van het CGVS om meer vragen te stellen aan verzoeker om zijn verklaringen te begrijpen en daaruit uitleg te trekken.

Ten slotte had het CGVS verzoeker moeten confronteren met eventuele tegenstrijdigheden, hetgeen hij niet heeft gedaan.

Daarom verzoeken wij u deze grief te verwerpen.

2.5 Aangaande de ontvoering van de broer van verzoeker door de Ambazonia afscheidingsbeweging omdat enkele separatisten gedood werden toen het leger via de telefoon van verzoeker contact legde.

Het CGVS beschouwt dat de verklaringen van verzoeker over de verblijfplaats van zijn broer tegenstrijdig zijn. Dit, omdat verzoeker onzeker is waar zijn broer is en heeft op het CGVS verklaart niet weten waar hij is en op het DVZ zeggen dat hij waarschijnlijk in Bamenda was.

Het feit dat verzoeker niet precies weet waar zijn broer actueel is trekt niets aan de geloofwaardigheid van zijn vrees.

Integendeel, het feit dat zijn broer door de Ambazonia afscheidingsbeweging ontvoerd werd maakt het aannemelijk dat verzoeker door de afscheidingsbeweging geïnterviewd wordt.

Bovendien is het belangrijk erop te wijzen dat het CGVS de realiteit van de ontvoering van verzoekers broer niet in twijfel trekt.

[...]

In casu in de bestreden beslissing, minimaliseert het CGVS de problemen dat verzoeker kende, en de afpersing die de moeder van verzoeker meemaakte.

Wij zijn van mening dat het CGVS te weinig belang gaf aan het subjectieve element van de vrees van verzoeker, en in het bijzonder van de groter context in de welke hij problemen als Engelstalige met de separatistische vechters en de overheidstroepen in de zuidwestelijke regio ondervond.

In verband met het belang van de context in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming stelt UNHCR: [...]

De verwerende partij heeft geen rekening gehouden met alle elementen die nodig zijn om verzoekers vrees te beoordelen. Zij diende de vrees van verzoeker in concreto in het bij zonder rekening houdend met de context van willekeurige geweld in de Engelstalige regio en niet in abstracto te onderzoeken. Om deze redenen heeft hij niet de nodige zorgvuldigheid en voorzichtigheid bij zijn analyse betracht.

2.7 Met betrekking tot een door het CGVS niet behandelde kwestie

Uit het rapport van Human Rights Watch van februari 2022 blijkt duidelijk dat Engelstaligen die naar Kameroen terugkeren na te zijn uitgewezen, een ernstig risico lopen op vervolging door de autoriteiten. Echter, zelfs als de verzoeker zijn asielaanvraag als niet bewezen zou moeten worden beschouwd, dan moet worden opgemerkt dat het CGVS niet betwist dat verzoeker een Engelssprekende Kameroener is.

Het CGVS betwist evenmin dat hij aan een demonstratie heeft deelgenomen (en betwist dus ook zijn politieke opvattingen niet). Alleen zijn bijzondere zichtbaarheid bij de autoriteiten werd betwist.

Door niet uit te leggen waarom het feit dat verzoeker als Engelstalige die aan demonstraties deelneemt geen gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer kan rechtvaardigen, verzaakt het CGVS bijgevolg zijn motiveringsplicht.

Om die reden dient de bestreden beschikking nietig te worden verklaard, zodat het CGVS op dit punt een geldige beslissing kan nemen.

3. TOEKENNING VAN DE SUBSIDIAIRE BESCHERMING

[...]

Verzoeker voldoet aan alle voorwaarden voorzien door artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Bovendien behoort hij tot geen van de door de wet voorziene uitsluitingsgevallen. In ondergeschikte orde dient hem ten gevolge, de subsidiaire bescherming status toegekend te worden.

Verzoeker is afkomstig van Mamfe (Southwest). De veiligheidssituatie moet worden geanalyseerd voor de toepassing van artikel 48/4, §2 Vw.

De Engelstalige regio (Noord en Zuid West) wordt getroffen door willekeurig geweld dat het leven van burgers bedreigt. Dit wordt door het CGVS niet betwist. Het CGVS is echter van mening dat verzoeker zich zou kunnen vestigen in het Franstalige gebied, dat veel minder door het conflict wordt getroffen.

Deze conclusie moet, opnieuw, worden genuanceerd door het rapport van Human Rights Watch van februari 2022 Human Rights Watch is van mening dat dit argument niet opgaat voor Kameroeners die sinds 2017 asiel zoeken, niet alleen vanwege de wijdverbreide en goed gedocumenteerde mensenrechtenschendingen in hun land, maar ook omdat de bedreigingen in de meeste door Human Rights Watch onderzochte gevallen afkomstig waren van de centrale regering, waaraan niet kan worden ontkomen door simpelweg naar een ander deel van het land te verhuizen.

Inderdaad, volgens de Guidelines on International Protection nr 4 van de UNCHR [...]

Volgens de UNHCR normen mag een oplossing voor interne hervestiging geen risico van een gegronde vrees voor vervolging inhouden en moet de betrokkene een normaal leven kunnen leiden, zonder onredelijke mogelijkheden te moeten ondergaan Human Rights Watch heeft echter melding gemaakt van aanhoudend geweld en schendingen van de mensenrechten door de regering en gewapende separatisten in verband met de crisis in de Engelstalige regio Het COI Focus report: Crise anglophone Situation sécuritaire maakt ook melding van razzia's en schendingen van de rechten van ontheemde Engelstaligen door de autoriteiten in de Franstalige regio. Het CGVS van zijn kant toont niet op geldige wijze aan dat verzoeker zich zou kunnen her vestigen zonder vrees voor vervolging door de autoriteiten in het Franse taalgebied.

Artikel 48/5, §3 Vw is in dit geval dus niet van toepassing Verzoeker zou zich niet kunnen hervestigen in een Franstalig gebied omdat hij daar aan vervolging zou worden blootgesteld.

Verzoeker loopt ook een reële risico op ernstige schade indien hij terugkeert in Mamfe op basis van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de veiligheidssituatie in de zuidwestelijke regio is de verwerende partij van oordeel dat: [...]

3.1. Het risico van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) Vw: willekeurig geweld van een dergelijke intensiteit dat er een risico bestaat van ernstige schade aan een burger in de zuidwestelijke regio

Om te beginnen lijkt het van belang te herinneren aan de rechtspraak van uw Raad, geïnspireerd door de Elgafaji-rechtspraak (met name CCE, arrest nr. 233 230 van 27 februari 2020): [...]

Verzoeker is van mening dat in casu aan de eerste hypothese is voldaan. Er zij aan herinnerd dat de verwerende partij nooit de regio van herkomst van verzoeker en zijn leven in de Engelstalige regio's heeft betwist.

De verwerende partij beschouwt de zuidwestelijke regio als de regio van herkomst van verzoeker.

Het feit dat er in de zuidwestelijke regio sprake is van willekeurig geweld en dat de mate van deze willekeurig geweld zodanig is dat elke burger op het grondgebied waar het geweld plaatsvindt wordt getroffen, is ook niet betwist door de verwerende partij (bestreden beslissing p. 5).

Er zij op gewezen dat de veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's blijft dezelfde. De verzoekende partij verwijst naar verschillende objectieve bronnen over de huidige veiligheids- en humanitaire situatie in de regio. De verzoekende partij belicht de volgende informatie: [...]

In het licht van deze informatie kan er geen twijfel over bestaan dat de situatie in de regio uiterst precair, volatiel en onstabiel is. Derhalve moet worden geconcludeerd dat er sprake is van een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, lid 2, sub c, van de Vw.

Er zij op gewezen dat de verwerende partij tot dezelfde conclusie komt. Verzoeker is van mening dat de overgelegde informatie tot de conclusie moet leiden dat dit willekeurige geweld voldoende intens is om te oordelen dat elke burger in de zuidwestelijke regio een reëel risico loopt dat zijn leven of zijn persoon ernstig wordt bedreigd door het loutere feit van zijn aanwezigheid aldaar.

Het feit dat er in de zuidwestelijke regio sprake is van willekeurig geweld en dat de mate van deze willekeurig geweld zodanig is dat elke burger op het grondgebied waar het geweld plaatsvindt wordt getroffen, is ook niet betwist door de verwerende partij.

3.2. Douala als redelijk intern vluchtalternatief

3.2.1. Het CGVS stelt dat het risico van verzoeker zich niet uitstrekt tot het gehele Kameroense grondgebied.

Verzoeker wijst erop dat de verweersters analyse van het alternatief van binnenlandse vlucht slechts zin heeft indien verzoekers vrees gegrond en actueel wordt geacht. Verzoeker is derhalve van mening dat het bestreden beslissing impliceert dat de verwerende partij zijn vrees gegrond en actueel acht.

Dat was ook de redenering die Uw Raad heeft gevolgd in zijn arrest van 18 december 2020, eveneens betreffende een Kameroense onderdaan: [...]

Volgens verzoeker geldt dezelfde redenering naar analogie. Zijn vrees moet daarom als gegrond en actueel worden beschouwd.

3.2.2. De bewijslast ligt dus bij de verwerende partij. Zij moet bewijzen dat de verzoeker een vestigingsalternatief heeft. Overeenkomstig artikel 48/5, § 3, van de wet van 15 december 1980.

Over vestigingsalternatieven en meer bepaald over de omkering van de bewijslast heeft Uw Raad in zijn arrest nr. 54.609 van 20 januari 2011 het volgende beslist: [...]

In een recenter arrest besloot Uw Raad: [...]

3.2.3. In casu onderzocht het CGVS in de bestreden beslissing niet serieus of aan deze voorwaarden is voldaan.

Eerst en vooral is het te moeilijk om naar Douala te gaan wonen door de Franstalige taal die hij niet spreekt en het feit dat verzoeker en zijn familie daar bijna niemand kennen: (p. 31). [...]

Verzoeker kent dus alleen zijn neef in Douala. Maar hij heeft vandaag geen contact meer met hem (p. 10): [...]

3.2.4 Het is derhalve belangrijk de aandacht te vestigen op het feit dat, wat de situatie van Engelstalige in Douala en elders in Kameroen betreft, rapporteert Amnesty International: [...]

Zoals uit de nota's van zijn persoonlijk onderhoud blijkt, leefde verzoeker in Douala in angst en moest hij zich voortdurend verbergen. Toen hij hierover door zijn raadsman werd ondervraagd, verklaarde verzoeker dat hij niet meer naar buiten durfde, vanwege de discriminatie waarvan hij het slachtoffer was en uit angst om te worden gearresteerd.

Deze leefomstandigheden waren niet fatsoenlijk. Deze werden niet betwist door het CGVS.

Verzoeker kan niet gedwongen worden om zo te leven, op de loer en in angst. Dit schendt zijn grondrechten, met name zijn recht op een privé en gezinsleven en op persoonlijke ontplooiing.

Bijgevolg kan redelijkerwijs niet van hem worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft.

Er zij aan herinnerd dat indien verzoeker een dergelijke manier van leven heeft overleefd, aangezien zijn vlucht uit Kameroen niet onmiddellijk was, een dergelijke beslissing om te vluchten noodzakelijkerwijs een subjectief element bevat. Het is omdat een dergelijke manier van leven ondraaglijk is, dat het voor hem van levensbelang was Kameroen te verlaten. Het CGVS kan zich dus niet beroepen op de tijd die hij in Douala heeft doorgebracht om te concluderen dat hij daar veilig zou zijn. Het is daarom betreurenswaardig dat een dergelijk argument tegen hem wordt gebruikt.

3.2.4 Over de situatie van IDPs in Kameroen stelt OCHA: [...]

Gelet op deze gegevens zal verzoeker als ontheemde met zeer precaire levensomstandigheden worden geconfronteerd indien hij naar Kameroen terugkeert.

De realiteit van die feiten is bevestigd door de informatie die door het CGVS vermeld is in de bestreden beslissing hoewel minimaliseert het CGVS degene feiten: [...]

Het kan niet van verzoeker verwacht worden dat hij in precaire omstandigheden in de Franstalige regio zich vestigt.

Het is niet nodig te bewijzen dat de discriminatie systematisch is noch dat Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen systematisch vervolgd door de Kameroense overheid worden om het voor verzoeker onredelijk te achten zich in Douala te vestigen.

Ter herinnering bepaalt artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet: [...]

Gelet op het voorgaande menen wij niet dat redelijkerwijs van verzoeker kan worden verwacht dat hij zich vestigt in Douala, waar hij geen familie heeft, geen huisvesting, geen uitzicht op werk en waar hij het risico loopt te worden gediscrimineerd als Engelstalig.

Douala vormt geen redelijk of veilig vestigingsalternatief voor verzoeker.

3.2.5 In onderschikte orde, zou Uw raad niet overtuigd worden door de argumentatie van de verzoekende partij dient er te worden opgemerkt dat het COI-focusrapport waarop het CGVS zich uitsluitend baseert van 19 november 2021 dateert.

Deze COI-focus is dus niet voldoende actueel!!

In dit verband verwijzen wij naar de redenering in de uitspraak van Uw Raad nr. 174 506 van 12 september 2016 waarin wordt verwezen naar de rechtspraak van de Raad van State: [...]

Het rapport waarop de verwerende partij zich beroept, komt een jaar voor de genomen beslissing. Het heeft betrekking op de periode oktober 2020 – 17 november 2021. Zij kan derhalve geen licht werpen op de situatie in november 2022.

De bestreden beslissing moet dus op zijn minst worden vernietigd, zodat de huidige situatie van IDPs kan worden onderzocht."

2.2. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift middels URL naar volgende bronnen:

"- UNHCR, "Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees", 2009, [...]

- Human Rights Watch, « "Comment pouvez-vous nous renvoyer ?" Des demandeurs d'asile maltraités aux États-Unis et expulsés vers des situations d'abus au Cameroun », février 2022, [...]

- Amnesty International, "Cameroun. Des dizaines d'anglophones et une centaine de membres du parti d'opposition languissent en prison pour s'être exprimés", 24.01.2022, [...]

- OCHA, "Cameroon - Situation Report Last updated: 1 Nov 2022", [...]

- CGVS, « COI-focus CAMEROUN Crise anglophone : situation sécuritaire », 19.11.2021, [...]

- Human Rights Watch, "Cameroun - Événements de 2021", 2022, [...]

- OCHA, "Cameroon: Humanitarian Dashboard (January to June 2022)", augustus 2022, [...]"

2.3. Bij aanvullende nota van 31 maart 2023 brengt verweerder volgende landeninformatie bij middels URL:

- Update van de COI over de veiligheidssituatie naar aanleiding van de Engelstalige crisis: COI Focus "Kameroen. Engelstalige regio's: veiligheidssituatie" van 20 februari 2023.

2.4. Ter terechtzitting legt verzoeker een origineel exemplaar van de krant "The Herald Tribune" van 13 maart 2019 neer.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om

alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker volhardt in het verzoekschrift in de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten en wijst erop dat deze hebben plaatsgevonden binnen een context van gewelddadige conflicten in Kameroen en onveiligheid in de Engelstalige regio. Hij benadrukt dat hij Engelstalig is en herneemt zijn problemen met de separatisten en de overheid, alsook het feit dat zijn vrouw en moeder werden gearresteerd en zijn broer verdween. Verzoeker verwijst tevens naar algemene landeninformatie aangaande de situatie van Engelstalige Kameroeners in Kameroen.

Te dezen dient vooreerst opgemerkt dat nergens in de beschikbare rapporten, die door beide partijen werden bijgebracht, wordt geadviseerd om aan elke Engelstalige Kameroener, afkomstig uit de Engelstalige regio, een vorm van internationale bescherming te bieden. Er moet dan ook worden benadrukt dat verzoeker *in concreto* dient aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat verzoeker betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Verzoeker dient zijn verzoek om internationale bescherming uiteen te zetten vanuit zijn eigen ervaringen, belevingen en leefwereld. Een verzoek om internationale bescherming vindt immers plaats op individuele basis en daarbij wordt rekening gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker. Elke aanvraag dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt.

Verzoeker slaagt er, gelet op wat volgt, echter niet in een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in zijn hoofd concreet aannemelijk te maken.

5. In navolging van verweerder wordt niet aangenomen dat verzoeker door de Kameroense autoriteiten geïdendeerd wordt omwille van zijn deelname aan een manifestatie en daaropvolgende detentie van drie dagen in november 2016.

Verweerder motiveert op goede gronden als volgt:

“U verklaart voor het CGVS dat u in november 2016 tijdens een manifestatie werd opgepakt door het leger en drie dagen werd vastgehouden in een militair kamp te Bafut (notities CGVS, p. 20-21).

Uit uw verklaringen blijkt dat u vrijgelaten werd met de voorwaarde dat u niets meer tegen de overheid mocht ondernemen (notities CGVS, p. 23). Gevraagd of u na uw vrijlating nog iets hoorde over deze detentie, blijkt dat u er wel nog met G. - iemand uit uw wijk die tijdens dezelfde demonstratie opgepakt werd (notities CGVS, p. 22) – over gesproken heeft, maar verder hoorde u er niets over. Ook blijkt uit het geheel aan uw verklaringen voor het CGVS niet dat u op een ander moment aangesproken werd over deze detentie. Bovendien verklaart u meermaals dat u enkel deelgenomen heeft aan één betoging, nl. in november 2016 (notities CGVS, p. 20 + p. 23). Gelet op deze vaststellingen, maakt u de actualiteit voor een vrees omwille van een detentie van 3 dagen na afloop van een demonstratie in november 2016 niet aannemelijk.

Bovendien verkreeg u in december 2017 nog een paspoort. Immers, uit de beschikbare informatie blijkt dat u een paspoort verkreeg dat geldig is tot en met 7 december 2022 en dat een Kameroens paspoort een geldigheidsduur van 5 jaar heeft (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Bovendien verklaart u dat u zelf naar Yaoundé ging om uw paspoort aan te vragen en dat er alleen gevraagd werd naar identiteitsdocumenten (notities CGVS, p. 17), maar dat er geen andere vragen gesteld werden. Het toont alvast aan dat u eind 2017 geen vervolging te vrezen had vanwege de Kameroense autoriteiten.

De door u neergelegde foto van een manifestatie kan dit niet wijzigen.

Gelet op deze vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk dat u door de Kameroense autoriteiten geïdendeerd wordt omwille van uw deelname aan een manifestatie in november 2016.”

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen nuttig verweer tegen voormelde terechte en pertinente motiveringen.

Verzoeker benadrukt dat het feit dat hij een paspoort heeft kunnen verkrijgen niet kan volstaan om zijn detentie en de bedreigingen, die hij na de demonstratie heeft ontvangen, in diskrediet te brengen. Hij verwijst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud en wijst erop te hebben benadrukt dat hij na zijn detentie niet noodzakelijk het doelwit van de autoriteiten was. Hij betoogt dat het alleen bedreiging en intimidatie was, wat rechtvaardigt dat hij in 2017 zonder problemen een paspoort kon krijgen.

Verzoeker weerlegt hiermee geenszins de terechte vaststelling van verweerder dat verzoeker na zijn vrijlating in november 2016 niets meer hoorde over zijn detentie of deelname aan deze manifestatie (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20, p. 22, p. 23). Bijgevolg kon verweerder terecht besluiten dat verzoeker de actualiteit van zijn vrees omwille van de feiten in december 2016, die overigens bijna zeven jaar geleden plaatsvonden, niet aantoonde. Verweerder kon daarnaast terecht stellen dat het feit dat verzoeker in december 2017 een paspoort kon aanvragen in Yaoundé en dit bovendien probleemloos verkreeg van de Kameroense autoriteiten erop wijst dat hij eind 2017 niet geïdendeerd werd door of vervolging diende te vrezen vanwege de Kameroense autoriteiten. Verzoekers betoog dat zijn arrestatie in 2016 alleen bedreiging en intimidatie uitmaakte, doet hieraan geen afbreuk.

6. Verder kan verzoekers vermeende arrestatie op 12 februari 2019 door de Kameroense autoriteiten niet overtuigen.

Verweerder motiveert dienaangaande als volgt:

“Uit uw verklaringen blijkt verder dat u op 12 februari 2019 gearresteerd werd door de Kameroense autoriteiten omdat u de Ambazonia afscheidingsbeweging zou financieren (notities CGVS, p. 20 + p. 26) aangezien u een maandelijkse bevrijdingsbelasting betaalde aan de afscheidingsbeweging en u een losgeld betaalde toen uw moeder en echtgenote ontvoerd werden.

Gevraagd hoe de autoriteiten ontdekten dat u geld betaalde aan de afscheidingsbeweging, verklaart u dat niet te weten, maar dat ze alleen zeiden dat ze een “lang spoor” hadden gevonden (notities CGVS, p. 26-27). Echter, aangaande de gelden die u beweerdelijk betaalde aan de afscheidingsbeweging in de vorm van een bevrijdingsbelasting (notities CGVS, p. 20) of als losgeld voor uw vrouw en moeder (notities CGVS, p. 25), dient vooreerst al opgemerkt te worden dat uit beschikbare informatie niet blijkt dat burgers die afgeperst worden door de afscheidingsbewegingen systematisch afgeperst worden, noch dat zij systematisch door de autoriteiten aangepakt worden omwille van deze afpersing (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Aangaande uw arrestatie verklaart u verder dat u een arrestatiebevel getoond werd (notities CGVS, p. 27), welk u eveneens neerlegt in het kader van de huidige procedure. Dit arrestatiebevel werd echter op 13 december 2018 uitgevaardigd, hoewel u pas in februari 2019 gearresteerd werd (notities CGVS, p. 20 + p. 24 + p. 26). Het is weinig waarschijnlijk dat de autoriteiten bijna drie maanden wachten om iemand te arresteren die zij verdenken van o.m. het "oproepen tot geweld, afscheiding en rebellie" (arrestatiebevel beschikbaar in de groene map, doc. 2), te meer daar u gewoon in uw winkel opgepakt kon worden (notities CGVS, p. 27). Bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen dat u door de autoriteiten gearresteerd werd voor het oproepen tot geweld, afscheiding en rebellie, maar verklaart u enkel dat u gearresteerd werd omdat u de afscheidingsbeweging financierde (notities CGVS, p. 26-27). Uw verklaringen stroken niet met het arrestatiebevel dat u neerlegt. Bovendien is een dergelijk document eenvoudig op te stellen."

Verzoekers verweer in het verzoekschrift omvat geen dienstige weerlegging van voormelde motieven.

Verzoeker wijst erop dat hij in 2016 gearresteerd werd, dat de autoriteiten de gegevens van zijn identiteitskaart hadden afgenomen en hem hadden bedreigd zich niet meer zo te gedragen. Hij stelt dat hij na zijn aanhouding in 2016 onder voortdurend toezicht van de autoriteiten stond en dat redelijkerwijs kan worden aangenomen dat zijn geldtransfers naar de Ambazonia strijders de aandacht van de autoriteiten hebben getrokken.

Vooreerst dient hernomen dat verzoeker niet aannemelijk heeft weten maken dat hij omwille van de feiten in december 2016 nog zou zijn gevisieerd door de Kameroense autoriteiten. Voor zover verzoeker in het verzoekschrift stellig aangeeft dat de geldtransfers bekendheid kregen bij de overheid omdat hij omwille van zijn problemen in 2016 in de aandacht van de overheid stond, dient voorts vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud nog aangaf niet te weten hoe de overheid ontdekte dat verzoeker belastingen en losgeld betaalde aan de Ambazonia strijders en hoogstens een vermoeden uitte over een verband met zijn aanhouding in 2016 (*"Hoe ontdekten ze dat je geld betaalde?"*, *"Dat weet ik niet. Ze zeiden alleen dat ze een lang spoor hadden gevonden. Ik weet niet hoe ze dat ontdekt hebben."*, *"Winkels die belastingen moeten betalen en losgeld voor ontvoeringen was toch niet alleen omwille van jou. Om welke reden komen ze dan bij jou uit?"*, *"Ik weet het niet. Misschien zagen ze mijn naam en omdat ze eerder een waarschuwing gegeven hebben in 2016. Ik weet niet hoe ze dat te weten gekomen zijn. Ik weet het niet."*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 27). Daarnaast verwees verweerder terecht naar algemene landeninformatie waaruit blijkt dat burgers die afgeperst worden door de afscheidingsbewegingen niet systematisch afgeperst worden, noch dat zij systematisch door de autoriteiten aangepakt worden omwille van deze afpersing. Verzoeker maakt niet concreet aannemelijk dat hij door de Kameroense autoriteiten werd vervolgd omwille van het feit dat hij belastingen en losgeld betaalde aan de separatistische beweging.

Voorts acht verzoeker het in het licht van de politieke context in Kameroen niet onredelijk dat tussen het arrestatiebevel en de aanhouding drie maanden verlopen zijn, wijst hij erop het arrestatiebevel te hebben neergelegd en stelt hij dat duidelijk is dat beschuldigingen van oproepen tot geweld, afscheiding en rebellie worden geassimileerd met de financiering van een separatistische partij.

Verzoeker kan echter niet volstaan met verwijzingen naar de algemene politieke context in Kameroen om de lange duurtijd tussen de uitvaardiging van het arrestatiebevel en zijn daadwerkelijke arrestatie te verklaren. Gelet op de algemene situatie kan net redelijkerwijs worden verwacht dat de autoriteiten daadkrachtig en gezwind zouden optreden en geenszins drie maanden zouden afwachten alvorens een arrestatie uit te voeren, te meer verzoeker blijkens het arrestatiebevel arresteren onder meer verdacht wordt van het oproepen tot geweld, afscheiding en rebellie. Evenmin kan verzoeker met zijn verwijzing naar de algemene situatie worden gevolgd dat beschuldigingen van oproepen tot geweld, afscheiding en rebellie gelijkstaan met beschuldigingen van financiering van een separatistische partij.

De vaststelling dat er drie maanden tijd zat tussen de uitvaardiging van het arrestatiebevel en de arrestatie zelf, alsook dat verzoekers verklaringen niet stroken met de inhoud van het arrestatiebevel, ondermijnt niet alleen de bewijswaarde van het bijgebrachte arrestatiebevel, maar ook de geloofwaardigheid van verzoeker inzake de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten en detentie.

Daar waar verzoeker in het verzoekschrift zijn verklaringen aangaande zijn tweede arrestatie en detentie aanhaalt en meent dat verweerder de realiteit, de ernst en het geweld waarmee deze detentie is uitgevoerd niet heeft geanalyseerd, dient opgemerkt dat verweerder over een discretionaire marge beschikt wat de beoordeling van de waarachtigheid en het gewicht van de aangevoerde elementen en documenten betreft, waarbij de door de verweerder motivering afdoende en daadkrachtig moet zijn. De in

de bestreden beslissing opgenomen elementen zijn voldoende draagkrachtig om de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden arrestatie en detentie in 2019 aan te tonen. De loutere verwijzing naar verzoekers beschrijving van de feiten tijdens het persoonlijk onderhoud kan geen afbreuk doen aan de motieven in de bestreden beslissing.

7. De geloofwaardigheid van verzoekers vermeende arrestatie in februari 2019 wordt verder ondergraven door de vaststelling dat verzoeker deze tracht aan te tonen middels een gefabriceerd document.

Verweerder stelt dienaangaande met recht en reden het volgende:

*“U tracht eveneens uw arrestatie in februari 2019 te onderbouwen aan de hand van een krantenartikel dat in The Herald Tribune gepubliceerd werd op 13 maart 2019. U legt hierbij de volledige editie van The Herald Tribune neer (beschikbaar in de groene map in uw administratieve dossier, doc. 5). Aangaande dit artikel wordt eerst opgemerkt dat het slechts een **betrekkelijke bewijswaarde** heeft en op zich geen bewijs vormt dat de er in aangehaalde feiten waarachtig zijn. Verder blijkt uit informatie dat **journalisten in Kameroen regelmatig omgekocht worden om ter betaling artikels in de Kameroense media te laten verschijnen** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Bovendien blijkt uit nazicht van de door u neergelegde krant niet alleen dat **de pagina waar het bewuste artikel staat groter is dan de andere bladen van deze krant, maar ook dat het vermelde e-mailadres op deze pagina geen e-mailadres betreft**. Bovendien werd dit bewuste artikel door geen andere media overgenomen, noch konden andere nieuwsartikels over uw persoon teruggevonden worden via de zoekmachine google.be (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Gelet op deze vaststellingen, deinst u er niet voor terug om de Belgische asielinstanties om de tuin te leiden met een vals krantenartikel om de door u aangehaalde vrees voor vervolging te onderbouwen. De geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees voor vervolging wordt hierdoor grondig aangetast.”*

Verzoeker bevestigt in het verzoekschrift de authenticiteit van de krant en meent dat de argumenten van verweerder onvoldoende en veel te subjectief zijn om de authenticiteit van het krantenartikel in twijfel te trekken. Verzoeker bracht een origineel van deze krant bij tijdens het gehoor bij verweerder (map documenten, stuk 6). Ter terechtzitting legt verzoeker opnieuw een origineel exemplaar van de krant “The Herald Tribune” van 13 maart 2019 neer.

De feitenrechter vermag bewijswaarde te ontfangen aan een door een partij bijgebracht stuk indien het onvoldoende garanties biedt op het vlak van authenticiteit. Dit behoort tot de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de bodemrechter (RvS nr. 253.447 van 1 april 2022).

Uit nazicht van de door verzoeker ter zitting neergelegde originele krant “The Herald Tribune” van 13 maart 2019, dient vastgesteld dat verzoeker reeds een origineel exemplaar van deze krant tijdens de onderhavige procedure heeft neergelegd en dat dit exemplaar zich in het administratief dossier bevindt (map documenten, stuk 6). De voormelde terechte en pertinente vaststellingen van verweerder inzake de bewijswaarde van deze krant “The Herald Tribune” van 13 maart 2019 blijven, bij gebrek aan dienstige weerlegging, overeind en zijn eveneens van toepassing op het ter zitting neergelegde (tweede) exemplaar.

Samen met verweerder dient te worden vastgesteld dat het feit dat verzoeker zich (tot tweemaal toe) bedient van een niet authentiek krantenartikel en de Belgische asielinstanties zo tracht te misleiden, de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees voor vervolging grondig aantast.

8. Verder motiveert verweerder terecht als volgt:

“Aangaande uw verblijf in Douala na uw ontsnapping, verklaart u dat u zo’n twee maanden bij uw neef verbleef (notities CGVS, p. 9) voor u Kameroen verliet.

*Gevraagd wat u uw neef vertelde toen u bij hem aankwam, verklaart u hem alles verteld te hebben over uw arrestatie en dat u geholpen werd door iemand van jullie stam (notities CGVS, p. 32). Gevraagd of hij u advies gaf op dat moment, verklaart u dat hij u enkel zei voorzichtig te zijn en dat u niet moest rondwandelen. **U hield zich dan ook verborgen in het huis van uw neef** (notities CGVS, p. 9), en kwam alleen buiten om naar de ambassade te gaan. **Aangaande het verjaardagsfeest van uw neef, verklaart u dat het plaats had op 20 maart (notities CGVS, p. 32-34) en dat jullie hadden afgesproken dat u in een kamer zou blijven omdat er al een krantenartikel over uw ontsnapping gepubliceerd was en als iemand u zag, kon hij de politie verwittigen.** Gevraagd naar de arrestatie op het feestje, verklaart u nogmaals dat **de politie kwam omwille van het lawaai. U gaat verder door te stellen dat de politie “iedereen kwam arresteren”** en dat uw neef het met de agenten kon regelen dat niemand meegenomen werd. Uit uw verklaringen blijkt aldus dat de politie u niet kwam zoeken bij uw neef en dat u ook gewon*

*met de andere aanwezigen werd vrijgelaten, wat opnieuw aantoont dat u – ondanks een **beweerd** artikel in de krant dat u gezocht werd – niet gevisieerd werd door de Kameroense autoriteiten.*

Bij gebrek aan enig concreet verweer blijven voormelde terechte en pertinente vaststellingen – inclusief de vermelding over het krantenartikel (zie ook te dezen ook punt 7) – , die steun vinden in het administratief dossier, onverminderd overeind.

9. Inzake verzoekers verklaringen over de verblijfplaats van zijn echtgenote/gezin stelt verweerder in de bestreden beslissing het volgende:

*“U verklaart verder dat uw vrouw na uw ontsnapping, in april 2019, gearresteerd werd (notities CGVS, p. 30-31) omdat zij wel informatie moest hebben over uw verblijfplaats. Uw echtgenote werd drie dagen vastgehouden, waarna zij vrijgelaten werd. Gevraagd of uw vrouw naderhand nog iets vernomen had hierover, antwoordt u ontkennend, maar u vertelde haar naar het dorp (Pinyin) te gaan. Uit uw verklaringen omtrent uw contacten met uw vrouw, blijkt evenmin dat zij hier nog iets over vernomen heeft (zie supra). **Hoewel u verklaart dat u reeds in april 2019 aan uw vrouw vertelde dat zij naar Pinyin moest gaan en dat zij ook daadwerkelijk sinds april 2019 in Pinyin verblijft (notities CGVS, p. 11), verklaart u voor de DVZ dat zij nog in de stad Bamenda verblijft (Verklaring DVZ, dd. 30/08/2019, vraag 15a). U legt aldus tegenstrijdige verklaringen af over de verblijfplaats van uw echtgenote na haar vrijlating. Gelet op deze vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk dat uw vrouw na uw ontsnapping enkele dagen opgepakt werd door de Kameroense autoriteiten.***

Bovendien zijn uw verklaringen omtrent de huidige situatie van uw gezin in Pinyin niet consistent. Immers, hoewel u aanvankelijk merkwaardig genoeg verklaart dat Pinyin veilig is voor uw gezin (notities CGVS, p. 11-12), wijzig u dit wanneer de interviewer ingaat op de situatie van uw gezin in Pinyin en verklaart u dat het leger er wel komt om mensen te doden. Uw initiële bewering dat Pinyin veilig zou (geweest) zijn voor uw gezin toont de ondoorleefdheid van uw verklaringen aan.”

Verzoeker biedt in het verzoekschrift geen dienstig verweer.

Verzoeker stelt dat hij geen tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de verblijfplaats van zijn vrouw na haar vrijlating. Hij verwijst naar het huidige taalgebruik in Kameroen, waarbij de naam Bamenda wordt gebruikt om de regio Noord-Oost en de stad Buea om de regio Zuid-West aan te duiden. Dit betreft echter een loutere *post factum* bewering die verzoeker met geen enkel element aantoont, die evenmin grondslag vindt in het administratief dossier en die duidelijk is tot stand gekomen na kennisname van de bestreden beslissing. Zelfs indien het beweerdelijk de gewoonte is om regio's in Kameroen aan te duiden door middel van steden, is redelijkerwijs te verwachten dat verzoeker de officiële benaming van de regio's zou hanteren wanneer hij verklaringen aflegt ten aanzien van een overheidsinstantie, wat niet het geval is. Minstens kan worden verwacht dat hij de vermeende gewoonte zou toelichten, wat evenmin het geval is. Bovendien dient vastgesteld dat verzoeker de vastgestelde incoherenties in zijn verklaringen aangaande de huidige (veilige) situatie van zijn gezin in Pinyin ongemoeid laat.

Verzoeker voert in het verzoekschrift verder aan dat hij ten tijde van het persoonlijk onderhoud had moeten geconfronteerd worden met de vastgestelde tegenstrijdigheden. Het feit dat verzoeker niet met de tegenstrijdigheden werd geconfronteerd doet geen afbreuk aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het gehoor zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoeker als enige persoon in principe wel kan weten wat hij eerder heeft verklaard. Artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorziet bovendien slechts in de verplichting om de asielzoeker met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het gehoor worden vastgesteld.

10. Verweerder stelt voorts terecht vast dat verzoeker geen interesse heeft in zijn huidige situatie:

*“U toont eveneens een grote desinteresse in uw eigen persoonlijke situatie. Immers, gevraagd hoe u weet dat ze u nu, zo'n 3 jaar na uw vertrek uit Kameroen, nog zoeken, verklaart u **niet te weten of ze vandaag nog naar u zoeken, maar is het wel waarschijnlijk dat ze u nog aan het zoeken zijn** (notities CGVS, p. 35). U verwijst hieromtrent naar andere personen die gearresteerd werden, maar legt geen verklaringen af dat u op enigerlei wijze nieuwe feiten vernomen heeft. U verklaart evenmin aan uw diverse familieleden in Kameroen naar een stand van zaken gevraagd te hebben over de gebeurtenissen die leidden tot uw vertrek uit uw land van herkomst. Opgemerkt dat u een zus in Bamenda en een neef in Douala heeft en nogmaals gevraagd hoe u zeker weet dat ze u vandaag nog zoeken, verwijst u immers enkel naar het krantenartikel dat in maart 2019 gepubliceerd werd – welk geen bewijswaarde heeft (zie supra) – en dat iemand u “kan” herkennen en dat de politie u “kan” zoeken en vasthouden. **Uw grote desinteresse in uw actuele situatie tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw vrees voor vervolging nog verder aan.***

Verzoeker brengt geen enkel concreet argument aan ter weerlegging van voormelde motivering.

Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

11. Wat betreft de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen aangaande de verblijfplaats van zijn broer, betoogt verzoeker in het verzoekschrift dat het feit dat hij niet precies weet waar zijn broer is geen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van verzoekers vrees.

Vooreerst dient opgemerkt dat, in tegenstelling tot wat verzoeker in het verzoekschrift stelt, de ontvoering van verzoekers broer wel degelijk in twijfel wordt getrokken in de bestreden beslissing. Verweerder stelde terecht vast dat verzoeker de ontvoering van zijn broer K. door de Ambazonia afscheidingsbeweging in verband brengt met zijn eigen problemen. Verzoeker verklaarde immers dat zijn broer ontvoerd werd door de afscheidingsbeweging toen zij hem kwamen zoeken (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13), omdat enkele separatisten gedood werden toen het leger via verzoekers telefoon contact legde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20, p. 34). Verweerder wees er terecht op dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat de Kameroense autoriteiten via verzoeker contact hebben gelegd met de afscheidingsbeweging, zodat de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen dat hij door de afscheidingsbeweging gevisieerd wordt grondig wordt aangetast. Aangezien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers problemen met de afscheidingsbeweging, is evenmin geloofwaardig dat verzoekers broer ten gevolge hiervan zou zijn ontvoerd.

Bovendien gaf verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud aan dat zijn broer K. in juni 2019 ontvoerd werd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13, p. 34), dat hij dit diezelfde maand nog vernam van zijn vrouw (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 35) en dat hij sindsdien niets meer over zijn broer vernomen heeft, noch weet waar hij is (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Deze verklaringen zijn echter geheel onverenigbaar met verzoekers verklaringen bij de DVZ op 30 augustus 2019, waar hij stelde dat zijn broer nog in Bamenda was (verklaring DVZ, vraag 17). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen aangaande de verblijfplaats van zijn broer ondermijnen wel degelijk de geloofwaardigheid van diens vermeende ontvoering door de afscheidingsbeweging, alsook verzoekers eigen voorgehouden problemen met deze beweging.

12. Verder laat verzoeker ook volgende terechte vaststellingen in de bestreden beslissing geheel ongemoeid:

“Bovendien, gevraagd of u in Douala kan gaan wonen, verklaart u dat het niet kan omwille van uw ontsnapping van de militairen (notities CGVS, p. 15-16) – wat dus niet aannemelijk bevonden wordt - , maar legt u op geen enkele manier verklaringen af dat u evenmin in Douala kan gaan wonen omwille van de afscheidingsbeweging. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen dat u door de afscheidingsbeweging gezocht wordt grondig aan. Desondanks toch gevraagd hoe de afscheidingsbeweging u in Douala zal vinden, verklaart u heel algemeen dat ze gewoon naar Douala komen, dat het normale personen zijn en dat ze u in Douala “kunnen” zien (notities CGVS, p. 35-36). Gevraagd hoe u weet dat zij u in Douala zullen vinden of iets aandoen, verklaart u niet in Douala te kunnen blijven “als” u in contact komt met hen en dat er ook Amba’s zijn die contact hebben met hun collega’s in Bamenda, waarna zij “kunnen” zeggen dat u daar bent en dan “kunnen” ze u ook ontvoeren. U blijft uitermate hypothetisch, vaag en oppervlakkig wanneer gepolst wordt naar uw vrees voor de afscheidingsbeweging wanneer u zich in Douala zou vestigen.

Gelet op deze vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk dat u door de afscheidingsbeweging gevisieerd wordt.”

Bij gebrek aan enig verweer blijven voormelde motieven onverminderd overeind.

13. Voorts betoogt verzoeker in het verzoekschrift dat uit het door hem aangehaalde rapport van Human Rights Watch van februari 2022 blijkt dat Engelstaligen die naar Kameroen terugkeren na te zijn uitgewezen, een ernstige risico lopen op vervolging door de autoriteiten. Verzoeker benadrukt dat hij een Engelssprekende Kameroener is en dat hij aan een demonstratie heeft deelgenomen.

Te dezen dient vooreerst opgemerkt dat, op basis van de beschikbare informatie die door beide partijen wordt aangebracht, niet kan blijken dat Engelstalige Kameroeners die terugkeren na een verblijf in België

of Europa, behoudens een mogelijks grondiger onderzoek bij aankomst op de luchthaven, op systematische basis problemen kennen bij een terugkeer naar Kameroen.

Bijgevolg kan op basis van de beschikbare informatie niet worden gesteld dat elke Engelstalige Kameroener uit de diaspora in België in geval van terugkeer naar Kameroen wordt gearresteerd. Verzoeker dient zijn voorgehouden vrees op heden ten gevolge van zijn deelname aan een demonstratie concreet aannemelijk te maken, *quod non*, gelet op wat voorafgaat.

14. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

15. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

16. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, alsook naar de bij aanvullende nota van 31 maart 2023 aangebrachte update van de landeninformatie en beoordeling van de veiligheidssituatie. Verweerder stelt dat uit een analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "*Engelstalige crisis*", een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt echter dat er fundamentele verschillen zijn tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

De door verzoeker in het verzoekschrift aangehaalde landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Kameroen ligt in lijn met de door verweerder aangebrachte informatie en daarop gestoelde beoordeling van de veiligheidssituatie. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Waar verzoeker in het verzoekschrift betoogt dat de COI Focus waarop verweerder zich beroept niet actueel is en betrekking heeft op de periode oktober 2020 tot 17 november 2021, dient vastgesteld dat verweerder middels aanvullende nota van 31 maart 2023 een update van de COI over de veiligheidssituatie naar aanleiding van de Engelstalige crisis heeft bijgebracht (COI Focus "*Kameroen. Engelstalige regio's: veiligheidssituatie*" van 20 februari 2023).

Ingevolge artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

In casu oordeelt verweerder dat verzoeker zich aan de bedreiging van het leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen dienstig verweer ter ontkrachting van de omstandige motivering die stelt dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, waar hij overeenkomstig artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet over een veilig en redelijk

vestigingsalternatief beschikt. Dienaangaande blijkt uit de elementen in het dossier dat verweerder terecht motiveert als volgt:

“Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala, Littoral Region. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Douala vestigt.

Zo blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat u als verkoper in een supermarkt en als chauffeur van een motorfiets gewerkt heeft (notities CGVS, p. 4-5). U heeft eveneens gewerkt als logistiek medewerker (notities CGVS, p. 19). U heeft eveneens hoger middelbaar onderwijs gevolgd (notities CGVS, p. 4) en ging zelf naar de ambassade om een reisvisum aan te vragen (notities CGVS, p. 16). U verklaarde voor de DVZ zelf uw reis (naar Europa) georganiseerd en betaald te hebben (verklaring DVZ, dd. 30/08/2019, vraag nr. 36). Deze vaststellingen wijzen op een mate van zelfredzaamheid die doet veronderstellen dat u zich in een ander deel van het land waar u de nationaliteit van draagt kan vestigen. Bovendien bent u in staat om zich in Europa te vestigen zonder dat u er over een familiaal netwerk beschikt (Verklaring DVZ, vraag 19-21). Verder heeft u een neef in Douala, bij wie u al enkele maanden verbleef voor uw vertrek (notities CGVS, p. 30), waardoor u aantoonst in Douala over een contactpersoon te beschikken. Bovendien verklaart u voor het CGVS dat u reeds voor uw vertrek uit Kameroen wist dat uw echtgenote, uw kinderen en uw moeder naar het dorp Pinyin gegaan waren (zie supra), doch verklaart u voor de DVZ dat zij nog in Bamenda verblijven. U legt eveneens inconsistente verklaringen af aangaande uw broer K. die beweerdelijk door de afscheidingsbeweging ontvoerd werd. U geeft geen zicht op de reële actuele verblijfplaatsen van uw directe familie.

Gevraagd of u zich ergens anders in Kameroen kan vestigen, legt u enkel verklaringen af waaruit blijkt dat u er niet kan gaan wonen omdat u gezocht wordt door de autoriteiten na uw ontsnapping (notities CGVS, p. 15-16) – wat u niet aannemelijk heeft weten te maken. U blijft eveneens uitermate vaag en oppervlakkig aangaande uw vrees voor de afscheidingsbeweging en maakt het niet aannemelijk dat u door de afscheidingsbeweging gezocht wordt.

Voor de volledigheid wordt nog opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. Bovendien maakt u het niet aannemelijk dat u zelf gevisieerd wordt door de autoriteiten (zie supra).

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Douala, Littoral Region, in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.”

Verweerder oordeelde op goede gronden dat verzoeker, mede gelet op zijn persoonlijke omstandigheden, in Franstalig Kameroen, in Douala, over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt zoals omschreven in artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker biedt ook in het verzoekschrift geen duidelijk zicht op de ware verblijfplaatsen van zijn familieleden. Daarnaast tracht hij de band met zijn neef in Douala te minimaliseren, maar dit doet geen afbreuk aan het feit dat hij wel degelijk over een contactpersoon in Douala beschikt, bij wie hij reeds eerder enkele maanden heeft kunnen verblijven.

Gelet op verzoekers profiel en de zelfredzaamheid die hij aan de dag legde tijdens zijn verblijf in België kan voorts het loutere feit dat verzoeker geen (of beperkt) Frans spreekt geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

Verder kunnen verzoekers verwijzingen in het verzoekschrift naar algemene landeninformatie inzake de situatie van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen evenmin afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Immers kan uit de beschikbare landeninformatie, bijgebracht door beide partijen, worden afgeleid dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. Bovendien toont verzoeker, gelet op voorgaande, niet aan dat hij een persoonlijke vrees heeft te worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten, dan wel door de afscheidingsbeweging.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

17. Wat betreft de aangevoerde schending van de artikelen 6 en 13 van het EVRM en artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie dient vastgesteld dat verzoeker niet toelicht op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een “*middel*” vereist daarbij dat de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid, alsook de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen concreet geschonden zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS